ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ

Τὸ ἰσπανικὸ πείραμα στὴν κρίσιμη καμπή του

ΕΧΕΙ ΕΝΙΣΧΥΘΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΜΑΔΡΙΤΗ (Ι.Δ. Ὑπηρ.). Τὰ γεγονότα τῶν δύο τελευταίων μηνῶν στὴν Ἱσπανία θέτουν σὲ κίνδυνο τὴν εὔθραυστη ἀκόμη δημοκρατία, ἢ ἀποτελοῦν μία προσωρινὴ περιπέτεια στὸν τραχὺ δρόμο ποὺ ἔχει νὰ διανύσει ἡ χώρα αὐτὴ ὥσπου νὰ στεριοποιήσει τοὺς δημοκρατικοὺς θεσμούς. Τὸ κῦμα τῆς βίας ποὺ ξέσπασε τὸν Ἰανουάριο, στάθηκε ἡ μεγαλύτερη δοκιμασία ἀπὸ τὴν ὁποία πέρασε ὡς τώρα ἡ προσπάθεια ἐκδημοκρατισμοῦ στὴ χώρα ὅπου ὁ φασισμὸς ἔζησε σαράντα χρόνια.

Κι' ὡς τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἡ νεαρότατη δημοκρατία μπόρεσε νὰ ἀντιμετωπίσει ἀποτελεσματικὰ τὴ δοκιμασία καὶ νὰ βγεῖ ὡριμότερη καὶ ἰσχυρότερη. Κάτι περισσότερο: Ἔδωσε πολὺ μεγαλύτερη ἔκταση καὶ σημασία στὸ «ἰσπανικὸ πείραμα», σ' αὐτὴ τὴν ἡρωϊκὴ προσπάθεια ἑνὸς λαοῦ νὰ βρεῖ εἰρηνικοὺς δρόμους γιὰ τὴ λύση τῶν μεγάλων ἱστορικῶν του προβλημάτων.

Ἀκόμη καὶ τὸ δημοψήφισμα τῆς 15 Ἰανουαρίου, αὐτὸ τὸ δημοψήφισμα, ποὺ ἐπεδίωξε ἡ κυβέρνηση Χουὰν Κάρλος—Σουάρεζ, γιὰ νὰ λάβει τὴ λαϊκὴ ἐπικύρωση στὰ μεταρρυθμιστικὰ τὰ μέτρα καὶ ποὺ τὸ ἀντιμετώπισε μὲ σκεπτικισμὸ μιὰ μερίδα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀπέκτησε ἄλλες διαστάσεις στὸ φῶς τῶν γεγονότων, ποὺ προηγήθηκαν καὶ τὸ ἀκολούθησαν καὶ μετατράπηκε σὲ σημαντικὸ τατο σταθμὸ τῆς πορείας πρὸς τὸν ἐκδημοκρατισμό. Γιὰ τὸν ἁπλὸ λόγο, ὅτι οἱ ἀντίπαλοι τῆς δημοκρατίας καὶ νὰ τὸ ματαιώσουν προσπάθησαν καὶ νὰ ἐξαλείψουν τὰ ἀποτελέσματά του πάσχισαν. Ἡ προσπάθεια γιὰ «ἀποσταθεροποίηση» ξετυλίχτηκε γύρω ἀπὸ τὸ δημοψήφισμα. Πράγμα ἀρκετὰ φυσικό, μιὰ ποὺ οἱ φανατικὰ πιστοὶ ὀπαδοὶ τοῦ φρανκισμοῦ δὲν ἤθελαν τὴν καταμέτρηση τῶν δυνάμεων. Τὸ νὰ μετρηθοῦν καὶ νὰ βγοῦν 2,5% ὅπως βγῆκαν ἦταν κάτι ποὺ ἐπεδίωξαν μὲ κάθε τρόπο νὰ ἀποφύγουν. Ἔτσι καὶ οἱ προσπάθειές τους κλιμακώνονται γύρω ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία — σταθμὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου; Τὸ γλυκύτατο ἱσπανικὸ φθινόπωρο τῆς σχετικὰ ὁμαλῆς πορείας ἐκδημοκρατισμοῦ ἔληξε μὲ τὸ δημοψήφισμα καὶ τὰ βαρειὰ νέφη τῆς βίας ἀπείλησαν μὲ νέες καταιγίδες τὴ χώρα.

Κορυφαία στιγμὴ τῆς πρώτης ἐκείνης φάσεως πρὸς τὸν ἐκδημοκρατισμὸ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ τὸ συνέδριο τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος: Μὲ 3.000 ἀντιπροσώπους καὶ μὲ τὴν παρουσία τῶν ἡγετῶν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ σοσιαλισμοῦ— ἀπὸ τὸν Βίλλυ Μπράντ ὡς τὸν Φρανσουὰ Μιτεράν, τὸν Ὀλὰφ Πάλμε καὶ τὸ Μάϊκλ Φοὺτ — τὸ συνέδριο ἐκεῖνο ἦταν ἡ πανηγυρικὴ «ντὲ φάκτο» ἀναγνώριση τῆς νόμιμης λειτουργίας τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ ἡ πιὸ χειροπιαστὴ ἀπόδειξη τῆς εἰλικρίνειας τῶν προθέσεών της, ποὺ ἔδινε ἡ ἱσπανικὴ κυβέρνηση.

Δεύτερη ἔνδειξη τῶν καλῶν της προθέσεων, ἦταν ἡ ἡμινομιμότητα, μὲ τὴν ὁποία κινιόταν ὁ ἡγέτης τοῦ ἱσπανικοῦ Κ.Κ. Σαντιάγκο Καρίγιο στὴ Μαδρίτη καὶ ἡ ἡμινόμιμη συνέντευξη τύπου ποὺ ἔδωσε. Ἐπιφυλακτικὴ ἡ κυβέρνηση στὸ θέμα τῆς νομιμοποιήσεως καὶ τοῦ κόμματος τοῦ Καρίγιο, ἄφηνε τὸ θέμα γιὰ λύση μετὰ τὶς ἐκλογές. Ἀλλὰ τὸ συνέδριο τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος διακήρυξε πὼς δημοκρατία μὲ παράνομα κόμματα δὲν νοεῖται ὁ Καρίγιο, προωθοῦσε τὴ νομιμοποίηση τοῦ κόμματός του μὲ τρόπο ἀριστοτεχνικὴ καὶ ἡ κυβέρνηση δὲν ἔδειχνε ὁμολογουμένως, καμμιὰ διάθεση νὰ δημιουργήσει πολιτικὲς δυσχέρειες πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα. Ἀφηνε μάλιστα νὰ φανεῖ ἀρκετὰ καθαρὰ πὼς ἡ ἐπιφυλακτικότητά της δὲν ὀφειλόταν σὲ ἀντικομμουνιστικὲς προκαταλήψεις, ἀλλὰ μόνο καὶ μόνο στὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος προκαλοῦσε ρίγη ἱερᾶς ἀγανακτήσεως στοὺς πιστοὺς τοῦ φρανκισμοῦ καὶ τοὺς ἔδινε, ἐνδεχομένως τὴ δυνατότητα νὰ δημιουργήσουν ἐντάσεις.

Ἔτσι, σχετικὰ ὁμαλά, προχωροῦσε ἡ χώρα πρὸς τὸ δημοψήφισμα, ὅταν ἦρθαν τὰ δύο πρῶτα νέφη: ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ Ἀντόνιο Ὀριόλ, μέλους τοῦ συμβουλίου τοῦ στέμματος καὶ ἡ ἀποσοδόκητη σύλληψη τοῦ Σαντιάγκο Κορίγιο.

ΤΟ ΞΕΣΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΞΑΙΡΕΣΕΩΝ

Οἱ ἐξτρεμιστὲς τῆς «Γκράπο» καὶ ἡ ἀστυνομία δημιουργοῦσαν, μὲ ἕνα παράξενο συντονισμό, δύο νέες καταστάσεις, ποὺ κατέτειναν στὴν ἴδια στόχο: στὴ ματαίωση τοῦ δημοψηφίσματος, καὶ στὴν πρόκληση δυσχερειῶν γιὰ τὴν κυβέρνηση. Παρ' ὅλα αὐτά, ἡ κυβέρνηση λύνει τὸ πρόβλημα Καρίγιο καὶ ἐπωφελεῖται γιὰ νὰ περιορίση τὶς ἁρμοδιότητες τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων.

Καὶ παρὰ τὴν ἀπαγωγὴ τοῦ Ὀριόλ, προχωρεῖ στὸ δημοψήφισμα. Μὲ τὸ ὁποῖο καὶ διαπιστώνεται πὼς τὸ 97,5% τῶν Ἱσπανῶν ἐγκρίνει τὸν ἐκδημοκρατισμὸ καὶ μόνο τὸ 2,5% θέλει τὸν φρανκισμό. Παναγυρικότερη ἀπόδειξη πὼς δὲν ὑπάρχει ἰδεολογικὴ κληρονομιὰ τοῦ Φράνκο δὲν μποροῦσε νὰ δοθῆ.

Μὲ τὴν ἔγκριση τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ, τῆς ὁλότητάς του μᾶλλον, ἡ κυβέρνηση μποροῦσε πιὰ νὰ προχωρήση σὲ ριζικότερα μέτρα ἐκδημοκρατισμοῦ καὶ στὴν προετοιμασία τῶν ἐκλογῶν, ποὺ εἶχαν προγραμματισθῆ, γιὰ τὴν ἀρχὴ τοῦ καλοκαιροῦ. Καὶ τότε ἀκριβῶς ξεσπάει στὴν Ἱσπανία ἕνα κῦμα βίας ποὺ μοιάζει ἀσυγκρίτητο. Ἔνοπλοι, δολοφονοῦν μὲ αὐτόματα τελευταίας ἀμερικανικῆς κατασκευῆς καὶ μὲ πεῖρα καὶ ἀδιαφορία ἐπαγγελματιῶν «κίλλερς», πέντε κομμουνιστὲς δικηγόρους ποὺ συνεδρίαζουν ἀνύποπτοι σὲ ἕνα γραφεῖο καὶ τραυματίζουν ἄλλους τέσσερις. Οἱ δολοφόνοι ἀνήκουν στὴν «Ἀντικομμουνιστικὴ ἀποστολικὴ συμμαχία». (Οἱ τρομοκρατικὲς ὁμάδες τῆς δεξιᾶς στὴν Ἱσπανία βολεύονται μὲ θρησκευτικὲς ὀνομασίες. Αὐτὸς εἶναι, ἴσως ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους ποὺ ἀπομάκρυνε τόσο πολὺ τοὺς Ἱσπανοὺς ἱερωμένους ἀπὸ τὴν ἄκρα δεξιά).

Τὸ ἔγκλημα προκαλεῖ παγκόσμιο ἀποτροπιασμό. Στὴ Μαδρίτη, ἑκατὸ χιλιάδες πολίτες παρακολουθοῦν τὴν κηδεία τῶν θυμάτων ἡ μεγαλύτερη ἐκδήλωση ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Ἡ κηδεία, ἐντυπωσιάζει μὲ τὴν ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν πειθαρχία της. Τὴν ὀργάνωση ἔχει ἀναλάβει κυρίως τὸ κόμμα τοῦ Καρίγιο, ποὺ ἐμφανίζεται ἀνοιχτά, καὶ κερδίζει ἄλλο ἕνα βαθμὸ στὴν κλίμακα τῆς «ντὲ φάκτο» νομιμοποιήσεως τῶν πολιτικῶν κομμάτων.

Δὲν ἔχουν σκεπαστεῖ ἀκόμα οἱ τάφοι τῶν δολοφονημένων δικηγόρων καὶ ἕνα νέο ὁμαδικὸ ἔγκλημα ἔρχεται, κατὰ διαβολικὰ «ἐπίκαιρο» τρόπο, νὰ σβήση τὴν ἐντύπωση τοῦ προηγούμενου: Τρεῖς ἀστυνομικοὶ δολοφονοῦνται στὸ δρόμο, καὶ τὴν «εὐθύνη» τὴν ἀναλαμβάνει ἡ ἴδια ἐξτρεμιστικὴ ὀργάνωση, ἡ «Γκράπο», ποὺ ἀνέλαβε καὶ τὴν εὐθύνη τῆς ἀπαγωγῆς τοῦ Ὀριόλ. Ἂν τὸ πρῶτο ἔγκλημα ἐσκόπευε στὸ νὰ τρομοκρατήση τὴν ἱσπανικὴ ἀριστερά, νὰ φοβίση τὰ ἄλλα ἀντιπολιτευόμενα κόμματα καὶ νὰ ἀπομονώση τὸ ἱσπανικὸ ΚΚ, τὸ δεύτερο σκόπευε σὲ κάτι παράλληλο: Νὰ τρομοκρατήση τὰ σώματα ἀσφαλείας, νὰ πείση τοὺς ἀστυνομικοὺς ὅτι ἡ κυβέρνηση Χουὰν Κάρλος — Σουαρέζ, ἱκανοποιεῖται τοὺς ἄνδρες τους στὴν ἐκδικητικὴ μανία τοῦ «ἀποχαλινωμένου ὄχλου» καὶ τῶν σφαγέων τῆς ἀριστερᾶς. Ὁ φόβος, ὅταν κατάλληλα καλλιεργεῖται, πολλὰ μπορεῖ νὰ ἀποδώση. Μπορεῖ νὰ κάνη τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ ζητωκραυγάζουν, ὑπὲρ τοῦ Φράνκο, στὴν κηδεία τῶν συναδέλφων τους, καὶ νὰ ἀποθοκιμάζουν τὸν βασιλιὰ καὶ τὸν πρωθυπουργό. Μπορεῖ ἔτσι ὁ φόβος νὰ ἀπλωθῆ ὡς αὐτὴ τὴν ἡγετικὴ δυάδα, ποὺ «πρόδωσε» τὴν φρανκικὴ κληρονομιά, καὶ νὰ τὴν ὑποχρεώση νὰ ἀνακόψη τὸ δρόμο της πρὸς τὸν ἐκδημοκρατισμό.

ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Τὸ σχέδιο πέτυχε κατὰ τὸ ἕνα μέρος του: Ἡ ἀστυνομία μπόρεσε νὰ ἐκδηλώση ἀνοιχτὰ τοὺς «φόβους» καὶ τὶς «ἀνησυχίες» της καὶ τὴν ἀντίθεσή της μὲ τὴν κυβέρνηση Σουάρεζ πράγμα ἄλλωστε, ἀρκετὰ γνωστὸ στὴν κυβέρνηση καὶ ἔξω ἀπὸ αὐτήν, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ ὑπουργὸς ἐσωτερικῶν λέει πως δὲν ἔχει οὔτε πενήντα ἔμπιστους ἀνθρώπους σ' ὁλόκληρο τὸ σῶμα.

Ἀλλὰ δὲν πέτυχε στὸ δεύτερο καὶ σπουδαιότερο σκέλος του: Ὄχι μόνο δὲ συνέβαλε στὸν τερματισμὸ τῆς δημοκοστικῆς ἀλληλεγγύης τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ στὸ διαγωνισμὸ τῶν εὐθυνῶν τους ἀπὸ τὴν κυβέρνηση, ἀλλὰ σφυρηλάτησε μιὰ πρωτοφανοῦς ἐκτάσεως δημοκρατικὴ ἀλληλεγγύη, ποὺ ἁπλώνεται σὲ ἕνα εὐρύτατο φάσμα, ἀπὸ τὴ δεξιὰ ὡς τοὺς σοσιαλιστὲς καὶ τοὺς κομμουνιστὲς καὶ περιλαμβάνει καὶ τὴν ἴδια τὴν κυβέρνηση.

Τελικὴ συνέπεια ἦταν νὰ βγῆ ἐνισχυμένη ἡ κυβέρνηση, ποὺ προωθεῖ τώρα τὶς συνεννοήσεις της μὲ τὶς πολιτικὲς δυνάμεις γιὰ τὸν καθορισμὸ τῆς ἡμερομηνίας τῶν ἐκλογῶν, ποὺ ἡ διεξαγωγή τους δὲν ἀποκλείεται νὰ ἐπισπευσθῆ. Δεύτερη συνέπεια ἦταν ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων πλέον ἔνταξη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος στὶς ὑπεύθυνες πολιτικὲς δυνάμεις τῆς χώρας. Πρόκειται γιὰ ἕνα πολιτικὸ θρίαμβο τῆς ἡγεσίας του, γιὰ μιὰ ἀπιθράβευση τῆς πολιτικῆς τῆς «ἐθνικῆς συμφιλιώσεως», ποὺ ἀκολουθεῖ ἐπὶ δύο δεκαετίες.

ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟ ΠΕΙΡΑΜΑ

Ἔτσι, τὸ ἱσπανικὸ πείραμα προχωρεῖ στὸ δύσκολο καὶ βασανιστικό, ἀλλὰ καὶ ἀποτελεσματικὸ ὡς τώρα δρόμο του. Μὲ μία πλήρη ἀντιπαράθεση τῶν δημοκρατικῶν, ἀντιδικτατορικῶν δυνάμεων ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, καὶ τῶν νοσταλγῶν τῆς φρανκικῆς δικτατορίας ἀπὸ τὸ ἄλλο. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν κυρίαρχη ἀντιπαράθεση — ποὺ μεταφράζεται στὴν ἀναμέτρηση, τοῦ 97,5% τοῦ λαοῦ μὲ τὴν δυναμικὴ μειοψηφία τοῦ 2,5% — κάνει τὸν δρόμο της καὶ μιὰ δεύτερη ἀντιπαράθεση: τῆς συντηρητικῆς κοινοβουλευτικῆς δεξιᾶς μὲ τὴν ἐξτρεμιστικὴ δεξιά.

Εἶναι μιὰ πάλη ποὺ σφραγίζει τὶς ἱσπανικὲς ἐξελίξεις.

(ΚΙΝ)ΘΕΑΤΡΟ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
3 ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΑΠΟΓ. ΩΡΑ 6 & ΑΠΟΓ. ΩΡΑ 8.15 —ΒΡΔΥ ΩΡΑ 10.30

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΣΥΝΑΡΠΑΣΗ

Ο ΘΕΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

Πλαισιωμένος ἀπὸ τοὺς συνεργάτες του, παρουσιάζει τὴν ἐπιτυχία τοῦ χειμῶνα

ΤΟ ΒΑΡΙΕΤΕ
ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΛΟΓΟΘΕΤΗ

Συμμετέχουν οἱ ἠθοποιοί

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΡΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΛΚΗΣ ΖΕΡΒΟΣ
ΛΑΖΑΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ μίμος ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΤΑΥΛΟΣ καὶ ἄλλοι

Τραγούδι:
ΑΝΝΙΤΑ ΒΕΡΓΗ
Ν. ΑΖΑΡΟ - Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΛΕΤΣΗΣ

Λαϊκὴ Ὀρχήστρα

Εἰσιτήρια προπωλοῦνται
Ἰσχύουν καὶ τὰ εἰσιτήρια τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας

ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Η ΝΕΑ κουζίνα τῆς
JUNKER+RUH
μὲ τὸν ΠΟΛΥΦΟΥΡΝΟ, τὸν φοῦρνο ποὺ
ψήνει μὲ θερμὸ ἀέρα συγχρόνως τρία διαφορετικὰ φαγητά.

Αὐτὴ εἶναι ἡ νέα κουζίνα ἀπὸ τὴν JUNKER+RUH Γερμανίας μὲ τὸν μοναδικὸ πολυφοῦρνο, τὸν φοῦρνο ποὺ λειτουργεῖ μὲ τὸ ἐπαναστατικὸ σύστημα CIRCOTHERM.

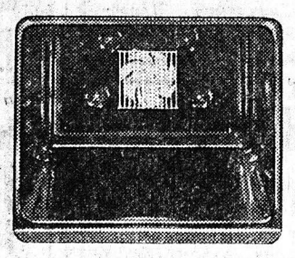

Ὁ μεγάλος φοῦρνος της λειτουργεῖ μὲ θερμὸ ἀέρα ποὺ κυκλοφορεῖ παντοῦ σὲ πραγματικὲς θερμοκρασίες ἀπὸ 50–190° Κελσίου.

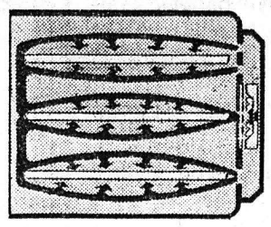

Τὸ μοτὲρ αὐτό, στὴν πλάτη τοῦ φούρνου, καταργεῖ τὶς ἀντιστάσεις ποὺ ἔχουν οἱ κοινοὶ φοῦρνοι στὸ ἐπάνω ἢ κάτω μέρος.

circotherm

μὲ τὸν πολυφοῦρνο
JUNKER+RUH
ὅλα γίνονται τώρα πιὸ ἁπλᾶ
ὅπως

Τέσσερα κοτόπουλα, ἕνα ταψὶ κουλουράκια καὶ ἐννέα φέτες ψάρι.

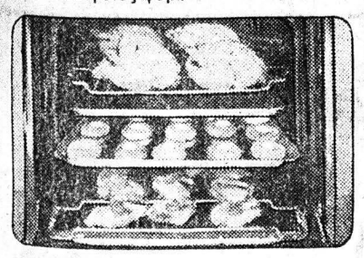

Μπορεῖτε νὰ τὰ ψήσετε μαζί, κι ἂς χρειάζονται διαφορετικὲς θερμοκρασίες ψησίματος.
Γιὰ τὰ ψητὰ κοτόπουλα δὲν χρειάζεστε πλέον τὴν σούβλα. Μετὰ τὸ ψήσιμο ὁ φοῦρνος παραμένει πεντακάθαρος.

Δυὸ μεγάλα ψάρια πλακί, ὀκτὼ μπριζόλες μοσχαρίσιες καὶ ἕνα ταψὶ γαλακτομπούρεκο.

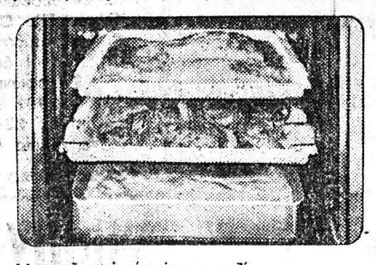

Μπορεῖτε νὰ τὰ ψήσετε μαζί, χωρὶς φόβο νὰ μυρίση τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο.
Τὰ κατεψυγμένα ψάρια ἢ μπριζόλες δὲν χρειάζονται ἀπόψυξη.
Ὁ φοῦρνος δὲν χρειάζεται προθέρμανση.
Ἔχετε οἰκονομία ρεύματος μέχρι 50%

Ἕνα ὁλόκληρο ἀρνὶ καὶ ἕνα μεγάλο παστίτσιο.

Μπορεῖτε νὰ τὰ ψήσετε μαζί καὶ νὰ περιποιηθῆτε ἔτσι πάνω ἀπὸ 10 καλεσμένους.
Σὲ 1/2 ὥρα τοὺς σερβίρετε τὸ παστίτσιο καὶ μέχρι νὰ τὸ τελειώσουν τοὺς προσφέρετε τὸ πιὸ καλοψημένο ἀρνὶ μὲ πατάτες.

Η ΝΕΑ κουζίνα τῆς
JUNKER+RUH
μὲ τὸν μεγαλύτερο "σπιτίσιο" φοῦρνο

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ἥρωες τῆς φτώχειας ζοῦν ἄγνωστοι δίπλα μας

ΞΕΧΑΣΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Α'

Κυρίες καὶ κύριοι ἡ παράσταση ἀρχίζει...

Μᾶς συγχωρεῖτε, βέβαια, ποὺ θὰ σᾶς χαλάσουμε τὴν γιορτασιακὴ εὐδαιμονία. Ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωρίσετε ἕνα κομμάτι Πάτρας — ἕνα κομμάτι ντροπῆς, ποὺ ποτὲ δὲν εἴδατε, κι' οὔτε πιστεύατε πὼς ὑπαρχει.

Μιὰ θάλασσα δάκρυ, μιὰ ἔρημος ἀπελπισία, ἕνα βουνὸ καημοὶ γιὰ 250 καὶ πλέον οἰκογένειες ποὺ ζοῦν χωρὶς φῶς, χωρὶς ψωμί, χωρὶς χαμόγελο.

ΤΡΙΑ ΑΡΡΩΣΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

Στὴν ὁδὸ Ἀθηνῶν 66 συνεχίζουμε τὸ «ὁδοιπορικό» μας. Μιὰ αὐλὴ καὶ ἕνα παλιό. ἰσόγειο σπίτι κρύβουν ἕνα οἰκογενειακὸ δράμα.

—Τί θές παλληκάρι μου ἀπὸ μᾶς; Φτωχοὶ ἄνθρωποι εἶμαστε, δὲν ἔχουμε στὸν ἥλιο μοῖρα, λέει ἡ κ. Χρύσα Γαλάνη, ἐτῶν 50.

Μᾶς καλοδέχτηκε χαρούμενα στὸ φτωχικό της. Μᾶς μιλᾶ γιὰ τὰ βάσανά της, καὶ τὸ πρόσωπό της σκοτεινιάζει.

—Ἔχω τέσσερα παιδιά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ τρία ἀνάπηρα καὶ ἄρρωστα. Ἕνα εἶναι στὴ Λέρο καὶ ἕνα ἄλλο στὸ Ἀνιάτων. Ἡ μικρότερη κόρη μου εἶναι μαθήτρια. Ἐγὼ ἔκανα ἐγχείρηση σὲ ὄγκο. Ἤμουνα 1½ χρόνο στὴν Ἀθήνα. Τὰ παιδιά μου ἦσαν στὸ δρόμο. Τὰ φρόντιζε ἡ γειτονιά.

—Τώρα πῶς τὰ βγάζετε πέρα;...

—Ἐργάζομαι στὸ Πανεπιστήμιο. Στὴν ἀρχὴ ἔπαιρνα 3.300 δρχ., τώρα 5.000 καὶ μ' αὐτὰ τὰ φέρνω βόλτα. Τί νὰ κάνω; Ἐλπίζω....

ΕΝΑΣ ΤΥΦΛΟΣ Ο|ΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗΣ

Ὁδὸς Νιόβης 16, Ζαρουχλέικα. Ἐκεῖ ζῆ ἕνας τυφλὸς οἰκογενειάρχης. Ὀνομάζεται Λένης Δονᾶτος καὶ εἶναι 34 ἐτῶν. Θὰ μποροῦσε βέβαια νὰ δουλέψη κάπου γιὰ νὰ ζήση τὴ γυναίκα του καὶ τὰ 3 μικρὰ παιδιά του, ἀλλὰ δὲν γίνεται. Κανεὶς ἐργοδότης δὲν τὸν θέλει. Ἔτσι τὸ βάρος τῆς οἰκογενείας, ποὺ συμπεριλαμβάνει καὶ δύο γέροντες γονεῖς, ἔχει πέσει στοὺς ἀδύνατους ὤμους τῆς νεαρᾶς γυναίκας του, ποὺ ξενοπλένει.

ΑΝΑΠΗΡΟΙ ΠΑΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗ

Δύο ἀνάπηροι στὴν ἴδια οἰκογένεια. Ὁ πατέρας ὀνομάζεται Θεόδωρος Μανωλόπουλος, 44 ἐτῶν, εἶναι ἀνάπηρος. Δὲν ἔχει πόρους καὶ δὲν μπορεῖ νὰ θρέψη τὴ γυναίκα του καὶ τὰ τέσσερα παιδιά του. Ἀλλὰ τ' δράμα δὲν βρίσκεται μόνον ἐδῶ. Γιατί, ἡ μεγαλύτερη κόρη του, εἶναι κι' αὐτὴ ἀνάπηρη.

ΑΝΤΙΟ ΖΩΗ

Λίγοι ξέρουν τὴν τραγωδία τους. Εἶναι μοναχικοὶ γέροι καὶ μοναχικὲς γρηοῦλες ποὺ δὲν ἔχουν τὰ μέσα νὰ συντηρηθοῦν, διῶν, οἱ βαθειές ρυτίδες καὶ τὰ πρόωρα γερασμένα πρόσωπα των μεγάλων.

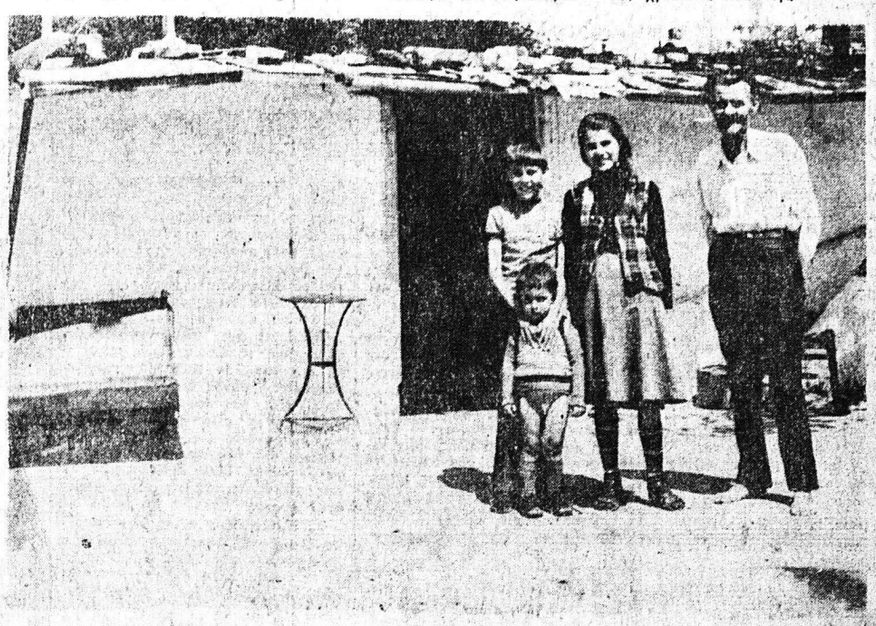

Αὐτὴ ἡ τρώγλη ποὺ βρίσκεται κάτω ἀπὸ ἕνα δένδρο στεγάζει τὴν οἰκογένεια τοῦ Παύλου Λαμπίρη (11 ἄτομα)

Ἐλᾶτε μαζί μας νὰ τοὺς γνωρίσετε. Ἐλᾶτε νὰ γνωρίσετε ἕνα νεαρὸ οἰκογενειάρχη ποὺ γυρίσε τυφλὸς ἀπὸ τὴ Γερμανία καὶ συντηρεῖ τρία ἄτομα. Νὰ γνωρίσετε μοναχικὲς γρηοῦλες. ποὺ ζοῦν χωρὶς κανένα εἰσόδημα. Νὰ γνωρίσετε τὴν κυρά —Χρυσούλα ποὺ σκουπίζει γιὰ νὰ συντηρήση τὰ τέσσερα παιδιά της, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ τρία ἀνάπηρα.

Ἐλᾶτε νὰ νοιώσετε ἀνθρώπινους καημούς. Καὶ νὰ δῆτε πὼς ἐκτὸς ἀπὸ τὸν «Γιούγκερμαν», τὸν Βοσκόπουλο, τὸν Ἀνδρεάδη, τοὺς ἥρωες τοῦ σινεμᾶ καὶ τῶν γηπέδων, ὑπάρχουν κι' ἄλλοι ἥρωες. Οἱ ἥρωες τῆς φτώχειας καὶ τῆς μιζέριας. Οἱ πρωταγωνιστικοὶ ἥρωες τῆς ζωῆς...

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΔΕΝΔΡΟ

Στοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, ἀρχίζει τὸ παραμύθι. Σὲ μιὰ τρώγλη ὅπου νομίζεις ὅτι ζοῦν ὑπάνθρωποι.

—Κύριε μᾶς θυμηθήκατε; Ζοῦμε τόσα χρόνια κάτω ἀπὸ αὐτὸ τὸ δένδρο καὶ κανεὶς δὲν ἐνδιαφέρθηκε γιὰ μᾶς.

Ὁδὸς Μετεώρων 2, στοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους. Ἕνας μεγάλος πλάτανος, καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὸν μιὰ τρώγλη μὲ χάρμποτ, ἕνα δωμάτιο ὅλο κι' ὅλο, ὅποιοι στοιβάζονται 11 ἄτομα. Ἐκεῖ μένει ὁ Παῦλος Λαμπίρης, 57 ἐτῶν μὲ τὴν γυναίκα του καὶ τὰ 9 παιδιά του.

—Μιὰ καλὴ κυρία, μᾶς δώσησε αὐτὸ τὸ δωμάτιο μᾶς λέει ὁ κ. Λαμπίρης, ἀλλοιῶς θὰ μέναμε στὸ ὕπαιθρο. Ἐγὼ εἶμαι ἄνεργος καὶ ἀνάπηρος. Κάπου —κάπου πουλάω κανὰ τελλάρα ψάρια. Ὁ γυιός μου ὁ Παναγιώτης, 14 ἐτῶν μαθαίνει τυπογράφος καὶ ὁ Δημήτρης 15 ἐτῶν δουλεύει οἰκοδόμος».

Κυττάζουμε γύρω. Γύρω ἀπὸ τὸ σπιτάκι — τρώγλη καφάσα τῆς Λαχαναγορᾶς καὶ παληοσίδερα.

—Νὰ αὐτὸ τὸ οἰκόπεδο ἀπέναντι μὲ τὰ παληοσίδερα, λέει ὁ κ. Λαμπίρης, πρέπει νὰ περιφραχθῆ γιὰ νὰ μὴ πετᾶνε μέσα ὁ,τιδήποτε. Γράψτε κάτι ὥστε νὰ ἐπιληφθῆ ἡ Χωροφυλακὴ Γλαύκου καὶ νὰ μᾶς τὸ περιφράξη».

Φύγαμε καὶ μᾶς συνοδεύουν τὰ καφετιὰ πρόσωπα τῶν παιδιῶν τους καὶ τὰ βαθειὰ ρυτίδες τῶν γονιῶν τους. Ὅλοι ζοῦν μόνοι. Στὸ τέρμα τῆς ζωῆς τους ποὺ κάθε ἄνθρωπος ἔχει περισσότερη ἀνάγκη, κανεὶς δὲν τοὺς δίνει τὸ χέρι. Καὶ περιμένουν — περιμένουν τί;...

ΑΝΕΡΓΟΣ ΚΑΙ ΑΡΡΩΣΤΟΣ

Ἄνεργος καὶ ἄρρωστος εἶναι Ν. Νικόλαος Καραβιώτης, 33 ἐτῶν ποὺ μένει σ' ἕνα σπιτάκι στὸ συνοικισμὸ Ἁγ. Φανουρίου. Κι' ὅμως πρέπει νὰ ζήση τὴ σύζυγό του καὶ τὰ τέσσαρα παιδιά του ἡλικίας ἀπὸ 2—11 ἐτῶν.

Τί ν' ἀπαντήση στὰ ἀγγελούδια του, ὅταν τὸν ρωτοῦν γιὰ τὸ ἐδεσμα τραπέζι;

ΑΛΛΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Συντροφιὰ μὲ τὴ φτώχεια καὶ τὴ δυστυχία ζοῦν καὶ ἄλλες πολυάριθμες οἰκογένειες στὴν πόλη μας: Τοῦ Ἀντωνίου Ἀθανασοπούλου (Σισίνη 11) ποὺ συντηρεῖ 11 ἄτομα, τῆς Αἰκατερίνης Γκότση (Λόντου 93) ποὺ συντηρεῖ ἑπτὰ ἄτομα, τοῦ Φωτίου Μαρκοπούλου (Σούδας 71 Ψαροφαΐ) ποὺ συντηρεῖ ὀκτὼ ἄτομα, τῆς Θεοφανίας Νιαβῆ ἐτῶν 44, (ὁδὸς Λαμίας παρ. Α' 22—Ἁγ. Φανούριος) ποὺ συντηρεῖ τὰ δύο ἀνήλικα κορτσάκια της, τοῦ Φιλίππου Ἀνδριοπούλου, (πλησίον ναοῦ Ἁγ. Σοφίας) ποὺ συντηρεῖ τέσσαρα ἄτομα.

⁂

ΑΦΗΣΑΜΕ τὴν δυστυχισμένη χήρα, τὴ μοναχικὴ γιαγιὰ καὶ τὸν παράλυτο παπποῦ νὰ πολεμοῦν μὲ τὴ φτώχεια καὶ τὴν ἀπελπισία τους. Φύγαμε μὲ σφιγμένη τὴν καρδιά. Στὸν Ἅγιο Φανούριο, στοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καὶ ἀλλοῦ ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἔκαναν Πάσχα, ποὺ ἡ Ζωή τους συνεχίζεται ἴδια